

му и съ радость восклицали: „сынъ ти оздравѣ.“ И като распы-
талъ за врѣмя-то, въ което юноша-та усѣтилъ облегченіе,
чиновника-тъ ся увѣрилъ, че му станѣло по-легко въ сѣщія
часъ, кога казалъ Господь; „сынъ ти е здравъ.“ Той и всичкій
му домъ повѣрвали въ Иисуса Христа.

ГЛАВА XXIII.

Проповѣдь Иисусъ Христова въ Назаретъ.

Господь Иисусъ ся върнулъ въ Назаретъ, гдѣ былъ воспи-
танъ, и по обычая Си, влѣзълъ въ синагогѣ-тъ или въ моли-
твенныя домъ въ день сѣботенъ. Кога ся събрали вси-тъ, Иисусъ Христосъ встанѣлъ отъ мѣсто-то Си; това было бѣлѣтъ,
че има намѣреніе да чете изъ книги-тъ на закона. Сла-
ва-та за Неговы-тъ работы была достигнѣла и до Наза-
рета, та затова безъ никакво прѣкословіе Му подали кни-
гѣ-тъ на Пророка Исаиѣ. Иисусъ Христосъ ъ разгнѣлъ
и хванѣлъ да чете слѣдующе-то мѣсто: „Духъ Господень
на Мене; Той Мя помаза и испрати Мя да благовѣствувамъ
на сиромасы-тъ, да исцѣлявамъ оныя, които иматъ сѣрдце со-
крушено, да проповѣдамъ свободѣ на плѣнены-тъ, на слѣ-
пы-тъ да възвръщамъ зрѣніе, да давамъ утѣхѣ на скър-
бящи-тъ и да възвѣстѣхъ лѣто Господне пріятно“ (Исаи 61. 1,
2). Като прочелъ това, Иисусъ Христосъ сгнѣлъ книгѣ-тъ,
далъ ъ на слугѣ-тъ и сѣднѣлъ пакъ на мѣсто-то Си. Всички,
что ся намирали тамъ, обърнѣли очи на Него. Спаситель на-
челъ да имъ говори, че сега сѣ ся изпълнили тыя думы на
Пророка.

Всички ся согласявали съ това и чудили ся на богат-
ны-тъ думы, които излизали изъ уста-та Му, и говорили: „не
е ли тойзи сынъ-тъ Іосефовъ?“ Иисусъ Христосъ знаелъ помы-
шленія-та имъ и затова казалъ: „вы, безъ сомнѣніе, си при-
помните стариннѣ-тъ поговоркѣ: врачу, исцѣли ся самъ! Вы